Dosarul nr.2-173/25
2-25018750-32-2-12022025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunțat public la data de 14 aprilie 2025 or. Ialoveni

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefierul Svetlana Pavalachi

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantei- avocatul Crețu Nadejda,
Pârâtului – *****
În lipsa:
Reprezentantului Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, prin avizul-concluzie a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,

examinând în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Crețu Nadejda în interesele ***** împotriva lui ***** intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

La 12 februarie 2025, avocatul Crețu Nadejda în interesele ***** s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, avocatul Nadejda Crețu în interesele ***** a invocat că, la data de 20.06.2023 prin Hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) cu nr.2-148/23 a fost desfăcută căsătoria dintre ***** iar domiciliul copiilor minori comuni fiul ***** și fiica *****, a.n***** a fost stabilit cu mama *****Divorțul a fost înregistrat la data de ***** de către Agenția Servicii Publice, Serviciul stare civilă Ialoveni. Concomitent prin hotărârea Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) din 20.06.2023, pârâtul *****a fost obligat la plata pensiei de întreținere în sumă fixă în mărime de 2000 lei lunar pentru fiecare copil din toate felurile de venit din momentul depunerii cererii de chemare în judecată, adică din data de 02.02.2023 până la atingerea majoratului de către copii.

Menționează că, chiar și în baza hotărârii judecătorești, pârâtul *****nu a avut

intenția de a-și onora obligațiunile sale de părinte față de copii, fapt ce se confirmă prin faptul că, la momentul actual s-a acumulat o restanță la pensia alimentară în sumă de 96000 lei la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, dovadă servind încheierea privind stabilirea restanței la plata pensiei de întreținere eliberată de către executorul judecătoresc *****din 12.02.2025 cu nr.ex*****

Susține că, în motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta ***** a mai indicat că, doar ea de una singură participă la educarea copiilor comuni cu pârâtul și anume, frecventează adunările părintești iar tatăl *****nu se interesează de progresele școlare ale copiilor și nu participă la nici o adunare la nivel de clasă, nu se implică activ la desfășurarea procesului instructiv-educativ dar și în luarea de decizii, manifestă un interes indiferent față de dezvoltarea culturală a copiilor săi.

A mai menționat că, în timpul conviețuirii cu pârâtul ***** reclamanta ***** a avut parte doar de scene de ceartă, violență fizică și psihologică, fapt ce s-a reflectat mult asupra copiilor, care până și la ziua de astăzi țin minte faptul că mama lor era mereu bătută de către tatăl lor care nu se mai trezea de la consumul zilnic de alcool. După desfacerea căsătoriei, reclamanta a fost nevoită să își ia copii și să plece din casă, deoarece pârâtul *****mereu consuma alcool și aplica violența fizică și economică asupra copiilor și reclamantei. Copii *****unt încă într-o vârstă prea mică ca să înțeleagă realitatea prezentă, însă cu părere de rău tatăl lor *****a uitat ce înseamnă să aibă un copil căruia să-i acorde atât ajutor financiar, atenție, comunicare, dragoste de părinte, nu își telefonează copii nici măcar de ziua lor de naștere ca să le ureze măcar sănătate.

Solicită: a-l decădea din drepturile părintești pe *****asupra copiilor minori fiul ***** și fiica *****,a.n*****; de a încasa de la pârâtul *****cheltuielile de judecată și anume taxa de stat în sumă de 200 lei, taxa de timbru în mărime de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10 000 lei.

În ședința de judecată, avocatul Crețu Nadejda în interesele *****, a susținut integral cererea de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia.

În ședința de judecată pârâtul, *****a menționat că este de acord să fie decăzut din drepturile părintești însă nu este de acord să achite cheltuielile de asistență juridică.

În cadrul ședinței de judecată, intervenientul accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni, nu s-a prezentat.

La data de 09 aprilie 2025 de către Secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni) a fost înregistrat avizul-concluzie depus de Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni la care a fost anexat actul de investigarea condițiilor de trai nr.17 din 17.03.2025 și adeverința nr.179 din 08.04.2025 eliberată de Primăria*****Concomitent, solicitând examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Agenției cu expedierea ulterioară a hotărârii (f.d.18-22).

Audiind participanții la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată, reieșind din următoarele considerente ce succed.

În conformitate cu dispozițiile art.130 alin.(1), (3) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Fiecare probă se apreciază de instanța de judecată privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficiența pentru soluționarea cauzei.

Conform art.239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședință de judecată.

Potrivit 240 alin.(1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

Referitor la solicitarea privind decăderea din drepturile părinteşti a lui *****asupra copiilor minorii ** şi *****, instanța reține următoarele.***

Din materialele cauzei se constată că, potrivit certificatului de naştere, ***** s-a născut la 10 iunie 2014 iar ***** s-a născut la 29 noiembrie 2015 iar părinții acestora sunt *****şi ***** (f.d.10, verso).

Urmează de reținut că, la 21 iulie 2023, reclamanta ***** şi pârâtul ***** au divorțat, fapt confirmat prin certificatul de divorț nr.137, eliberat de către Agenția Servicii Publice, Serviciul stare civilă Ialoveni (f.d.11).

Prin încheierea executorului judecătoresc *****, nr.ex.***** din 12 februarie 2025, s-a stabilit că restanța la plata pensiei de întreținere ce urmează a fi încasată de la *****în beneficiul *****, în baza documentului executoriu cu nr.2-148/2023 din 20.06.2023 emis de Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni) prin care s-a dispus încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori ***** şi *****,a.n*****, în mărime de 2000 lei lunar, pentru fiecare, începând cu data de 02.02.2023 şi până la atingerea majoratului de către copii, constituie suma- 96 000 lei, restanța la data de 02.02.2025 (f.d.12).

Art.58 alin.(1) din Codul familiei statuează că părinții au drepturi şi obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat.

Astfel, în conform cu art.62 alin.(4) Codul familiei, părinții poartă răspundere, în modul stabilit, pentru exercitarea drepturilor părinteşti în detrimentul intereselor copilului.

Potrivit art.67 Codul familiei, părinții pot fi decăzuți din drepturile părinteşti dacă: a) -*se eschivează de la exercitarea obligațiilor părinteşti,* inclusiv de la plata pensiei de întreținere; b)- refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituție curativă, educativă, dintr-o instituție de asistență socială sau alta similară; *c)- fac abuz de drepturile părinteşti;* d)- se comportă cu cruzime față de copil, aplicând violența fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e)- prin comportare amorală, influențează negativ asupra copilului; f)- suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g)- au săvârşit infracțiuni premeditate contra vieții şi sănătății copiilor sau a soțului; h) -

precum şi în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

În același sens, potrivit art.16 din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinții, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceștia, cu excepția cazurilor în care despărțirea de un părinte sau de ambii părinți este necesară în interesul copilului.

Potrivit art.18 alin.(i) din Legea privind drepturile copilului nr.338 din 15 decembrie 1994, ambii părinți, în egală măsură poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală şi socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia, iar potrivit alin.(2) al aceluiași articol, părinții poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanent a copiilor de vârstă fragedă preșcolară.

Potrivit art.3 alin.(i) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Potrivit art. 18 alin. (i) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creșterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Potrivit art. 27 alin. (2) al Convenției internaționale din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, părinților şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților şi a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, interesul copilului este criteriul esențial după care instanța se călăuzește pentru a decide cu privire la exercitarea drepturilor părintești. Pentru determinarea interesului copilului instanța va ține seama de întregul complex de împrejurări, menite să asigure copilului o dezvoltare fizică, intelectuală și morală, interesând nu doar posibilitățile materiale ale părinților ci şi vârsta copilului, gradul de atașament și de preocupare a părinților față de copil, legăturile afective ce s-au stabilit între părinți și copil.

Instanța a constatat că, din momentul desfacerii căsătoriei și până în prezent, copii minori locuiesc cu reclamanta și se află la întreținerea acesteia. Pârâtul *****nu contribuie la educația, dezvoltarea și întreținerea copiilor în nici un mod. Toate cheltuielile ce țin de educația și creșterea copiilor, de sănătatea acestora, asigurarea cu hrană, haine, odihnă, etc., sunt suportate în întregime de către reclamantă.

Prin adeverința nr.13 din 27.01.2025, eliberată de Directorul gimnaziului „*****”, Lidia Dorojuc se confirmă că, ***** este elevă a clasei III-a iar *****, elev în clasa a IV-a și sunt înscriși în lista elevilor din instituția publică Gimnaziul „*****”, mun.Hîncești. Mama ***** participă la ședințele cu părinții la nivel de clasă și cele generale iar tatăl nu se interesează de progresele școlare ale copiilor și nu participă la nici o adunare la nivel de clasă (f.d.11,verso).

Conform avizului-concluzie întocmit de către Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni este indicat că, pârâtul ***** potrivit actului de investigare a condițiilor de trai din 17.03.2025, locuiește în***** Locuința este conectată la rețeaua de apeduct și energie electrică. Condițiile de trai sunt satisfăcătoare, dotată modest cu mobilier. Pârâtul nu își onorează obligațiunile părintești și nu are posibilitate să își asume responsabilitatea de creștere a copiilor. Solicitarea reclamantei ***** cu privire la decăderea din drepturile părintești a tatălui *****în privința copiilor, ***** și ***** o consideră întemeiată și care urmează a fi admisă (f.d.18-22).

Astfel, instanța concluzionează că, neparticiparea pârâtului *****la creșterea, dezvoltarea și întreținerea copiilor minorii ***** și *****, denotă un comportament absolut indiferent și iresponsabil față de interesele copiilor săi, creșterea și dezvoltarea acestora.

În jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părintești ar trebui să fie aplicate numai în circumstanțe excepționale și pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerință imperativă, care se referă la interesele copilului.

În acest sens se reține că *în cauza N.P.contra Republicii Moldova, nr.58455/13, 6 octombrie 2015, CEDO* a apreciat că interesul superior al copilului este de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului. Pentru identificarea interesului superior al copiilor, trebuie să se țină cont de două aspecte: în primul rând, este în interesul suprem al copilului, ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepția cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; și, în al doilea rând, este în interesul superior al copilului, ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur și liniștit.

Totodată, CEDO a subliniat totuși că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (*cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr. 39.388/05*)

Instanța menționează că, autoritatea părintească asupra minorului nu este doar un drept al părintelui ci și un drept al copilului de care copilul poate fi lipsit doar în situații speciale ce țin de interesul său superior.

Astfel, raportând cele menționate la caz, instanța relevă că au fost prezentate probe suficiente ce ar confirma culpa gravă a lui *****la neîndeplinirea obligațiilor părintești, fapt ce duce la decăderea lui din drepturile părintești față de copii minori ***** și *****, a.n*****.

Referitor la solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța relevă următoarele.

Prevederile art.82 din Codul de procedură civilă stabilesc că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art.84 alin.(4) Cod de procedură civilă, taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023. Suma de bani plătită ca taxă de timbru nu se restituie şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.20 din 26.09.2024, s-a declarat neconstituțional textul *„Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eșalonare, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege”* din teza întâi şi textul *„şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul”* din teza a doua a articolului 2 alineatul (2) din Legea taxei de stat nr.213 din 31 iulie 2023 şi textul *„Taxa de timbru nu este susceptibilă de scutire, amânare sau eşalonare, cu excepțiile prevăzute de Legea taxei de stat nr.213/2023”* din teza întâi şi textul *„şi nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul”* din teza a doua a articolului 84 alineatul (4) din Codul de procedură civilă.

Potrivit notei de plată seria/nr.00 7443 2237 6745 din 11.02.2025 ***** a suportat cheltuieli în vederea achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei (f.d.2).

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia de a încasa de la *****în beneficiul *****, taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Conform art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.*

Conform notei de plată seria/nr.00 4213 2237 5746 din 11.02.2025, ***** a suportat cheltuieli în vederea achitării taxei de stat în mărime de 200 lei (f.d.2,verso).

Respectiv instanța va dispune încasarea de la *****în beneficiul *****, taxa de stat în mărime de 200 lei.

Referitor la încasarea cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată reflectă următoarele.

În conformitate cu art.96 alin.(1) Cod de procedură civilă*, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsură în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.* Prevederile alin.(1^1) al articolului nominalizat stipulează că, *cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

În ședința de judecată, reclamanta ***** a fost reprezentată de către avocatul Crețu Nadejda conform mandatului avocațial seria MA nr.***** din 20.01.2025 (f.d.4) iar potrivit bonului de plată seria DAA Nr.51474564 din 20.01.2025 a fost achitată plata pentru acordarea asistenței juridice în baza contractului nr.03 din 20.01.2025 în cuantum de 10 000 lei (f.d.13).

Pornind de la practica CEDO, cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență,

emisă pentru clienți-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi orarul timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Aici necesită a fi evidențiat că pentru a determina cuantumul compensației acordate și pentru a face o apreciere corectă, se va ține cont de: a) complexitatea cauzei; noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; b) aportul avocatului la soluționarea cauzei; c) timpul şi munca depusă de avocat; d) aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența (cunoştințe tehnice speciale, cunoașterea profundă a unor reglementări de profil, cunoașterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienți specifici etc.); e) faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; f) rezultatul obținut; g) restricțiile de timp impuse de client şi de circumstanțele cauzei; h) natura şi durata relației dintre avocat şi client; i) experiența, reputația şi abilitatea avocatului; j) justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; k) suma despăgubirilor pretinse în cauză; l) alți factori, la discreția instanței.

În esență, raportând cele descrise la dispozițiile normelor legale citate supra, instanța de judecată menționează că, solicitarea referitor la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 10 000 lei urmează a fi admisă, și anume, cu încasarea acesteia de la ***** ca fiind una efectivă, reală, necesară, rezonabilă și proporțională cu munca depusă.

În conformitate cu prevederile art.67-69 Codul familiei, art.236, art.238-241 Codul de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Crețu Nadejda în interesele ***** împotriva lui ***** intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni privind decăderea din drepturile părintești și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se decade ***** a.n.***** din drepturile părintești asupra copiilor minori *****, c/p ***** și *****, a.n*****, c/p*****

Copia hotărârii cu privire la decăderea din drepturile părintești, în termen de 3 (trei) zile de la rămânerea definitivă, se transmite la Agenția Servicii Publice, Serviciul Stare Civilă Ialoveni și Agenției Teritoriale de Asistență Socială Centru, Structura Teritorială de Asistență Socială Ialoveni.

Se încasează de la ***** a.n.***** domiciliat în ***** în beneficiul *****, a.n*****, domiciliată în *****, cu titlu de cheltuieli de judecată – suma de 10 400 lei (taxa de timbru – 200 lei, taxa de stat – 200 lei și cheltuieli de asistență juridică - 10 000 lei).

Se explică părților că instanța va întocmi hotărârea integrală dacă în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor solicita în mod expres acest lucru, termenul de 30 de zile fiind unul de decădere, sau în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii vor depune cerere de apel.

Hotărârea cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul

Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**